

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Arnaut Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

*Arnaut Andrei XXX, născut
la XXX, originar din or. XXX,
domiciliat în XXX, str. XXX, ap. XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 01.06.2012 – 12.02.2016 (prima instanță);*
- 2. 11.03.2016 – 30.05.2016
09.12.2016 – 14.02.2017 (instanța de apel);*
- 3. 20.07.2016 – 08.11.2016
12.05.2017 – 05.07.2017 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 februarie 2016, Arnaut Andrei XXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Deverwerre Nicolas, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în procedura civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Arnaut Andrei, la data de 18 ianuarie 2012, aproximativ la ora 11:00, în mun. Chișinău, conducând automobilul de model „Mercedes E 250” cu n/î C JV 091, se deplasa pe șos. Balcani din direcția str. Doina în direcția str. Calea Orheiului nr. 9, iar în timpul deplasării, ajungând în regiunea stației de alimentare cu petrol „STIGMA” care se afla amplasată pe șos. Balcani, nemijlocit la intersecția cu drumul ce duce spre com. Grătiești, s-a angajat în efectuarea manevrei de virare la stânga spre intrarea în comuna Grătiești, fără a manifesta prudență sporită la trafic și nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare

conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație, de lățimea carosabilului, dimensiunile vehiculului, intervalele de siguranță necesare și modalității de conducere a vehiculului și prin urmare a încălcat cerințele pct. 45 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că: „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.” La fel a încălcat și cerințele pct. 3 al RCR, care indică că: „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, pct. 39 alin. (1) al RCR, care indică că: „Înainte de începerea deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, pct. 40 alin. (1) și (6) al RCR, care indică că: „Înainte de virarea la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: a) să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic; b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor, în cazurile în care traiectoriile de deplasare a vehiculelor se intersectează, iar ordinea de trecere nu este prevăzută de prezentul regulament, conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculului ce se apropie de dreapta”, pct. 42 (1) și (2) al RCR, care prevede că „Determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1-5.41.3, iar în lipsa acestora de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, dimensiunile vehiculelor și intervalele de siguranță necesare. În afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului”, pct. 56 alin. (2) al RCR, care prevede că „în cazul virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta” și ca urmare a comis tamponarea cu automobilul de model „Citroen Berlingo” cu numărul de înmatriculare C OX 368, condus de Deverwerre Nicolas, care se deplasa regulamentar pe banda sa din sens opus.

În rezultatul accidentului rutier conducătorului automobilului de model „Citroen Berlingo”, Deverwerre Nicolas, i-au fost cauzate leziuni sub formă de traumă cerebrală manifestată prin comoție cerebrală, fractura claviculei stângi 1/3 medie cu deplasare moderată, care se califică drept vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Marco Dumitru în numele inculpatului și de inculpat, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelurilor declarate au invocat că sentința este neîntemeiată și pasibilă de

a fi casată, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu a fost acumulat un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile, care ar permite stabilirea că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Apelanții au considerat că învinuirea înaintată și starea de fapt constatată nu și-au găsit pe deplin confirmarea, probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate greșit, totodată existând date suficiente pentru stabilirea cu certitudine a lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal. Acest fapt reiese din circumstanțele cauzei, precum și materialele prezentate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești și anume:

- în schemele accidentului rutier erau indicați în mod greșit parametrii tehnici ai porțiunii de drum unde s-a produs accidentul rutier;

- fiind audiați, experții judiciari au declarat că automobilul de model „Citroen Berlingo” se deplasa cu viteza mai mare de 90 km/h, pe când partea vătămată declarase că conducea regulamentar automobilul. Suplimentar, experții unanim au declarat că automobilul de model „Mercedes E 250” nu se afla în mișcare în momentul impactului, iar pe acea porțiune de drum vizibilitatea era redusă din cauza panourilor instalate, fiind imposibilă evitarea impactului.

Referindu-se la aceste aspecte, apelanții au considerat necesară aprecierea faptului că Deverwerre Nicolas conducea neregulamentar automobilul de model „Citroen Berlingo”, încalcând prevederile pct. 47 subpct. 1) lit. b) RCR, conform căruia „Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: în localități - 50 km/h, iar prin zonele rezidențiale și teritoriale adiacente drumului - 20 km/h. Astfel, conducerea mijlocului de transport presupune și necesitatea deplasării fără crearea de obstacole pentru alți participanți la traficul auto.

3.2. Avocatul Diana Ioniță în numele părții vătămate și de partea vătămată, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie admisă integral.

În motivarea cererilor înaintate, apelanții au invocat netemeinicia soluției adoptate de către prima instanță în latura civilă, nefiind luat în considerare cumulul de probe administrate pe cauză, prin care se confirmă prejudiciul cauzat prin infracțiune, astfel sentința fiind emisă în baza unei examinări evazive, fără a se acorda o apreciere corespunzătoare pretențiilor formulate în acțiunea civilă.

Apelanții au considerat că admiterea acțiunii civile în principiu, cu lăsarea examinării acesteia în ordinea procedurii civile, reprezenta o soluție defectuoasă care leza dreptul de acces la justiție a părții vătămate, de facto creându-se impedimente în realizarea acestuia. Astfel, necesitatea inițierii de către partea vătămată a unei noi proceduri judecătorești, din care să derive solicitarea încasării prejudiciului cauzat prin infracțiune, ar impune partea vătămată să plătească un preț disproporționat de mare pentru o justiție eficientă și echitabilă, respectiv fiind nevoită să suporte cheltuieli suplimentare legate de asistență juridică, precum și stări emoționale negative legate de finalitatea acestor proceduri.

Suplimentar, apelanții au invocat că deși prin cererea de încasare a prejudiciului cauzat s-a solicitat instanței aplicarea sechestrului pe bunurile mobile/imobile ale inculpatului, instanța a disconsiderat această solicitare fără prezentarea unor careva motive de rigoare,

practic favorizând dificultățile legate de eventuala executare a hotărârii judecătorești și probabil încurajând în acest fel inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și partea civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în părțile respective, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Arnaut Andrei i-a fost stabilită pedeapsa, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 de lei; totodată, s-a dispus admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de partea vătămată, cu încasarea de la Arnaut Andrei în beneficiul lui Nicolas Deverwerre a sumelor de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 10000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că în urma analizei argumentelor invocate în apelurile declarate de partea apărării, verificând legalitatea și temeinicia sentinței pe baza probelor examinate în prima instanță, conform materialelor din dosar, s-a considerat oportună admiterea apelurilor în partea stabilirii pedepsei inculpatului, luând în considerare că acesta are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost judecat, precum și lipsa circumstanțelor agravante, reținându-se că astfel că acesta inculpatul va putea fi reeducat prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

Totodată, instanța de apel a considerat la fel parțial întemeiate argumentele invocate în apelurile declarate de partea acuzării, fiind considerată pripită soluția adoptată de către prima instanță în latura civilă.

Astfel, în viziunea instanței de apel, repararea prejudiciului moral prin acordarea sumei de 5000 lei a fost apreciată ca fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale, care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, a naturii și duratei acestora.

Totodată, instanța de apel a considerat justă poziția instanței de fond privind solicitarea de încasare a prejudiciului material, or întinderea cuantumului acestuia nu a fost pe deplin probată.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procuror, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței în partea respectivă.

În motivarea cererii depuse, recurentul a indicat că instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, în rezultatul căreia părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii, ce au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată. Totodată, recurentul a menționat că la examinarea cauzei în apel nu s-a ținut cont de comportamentul inculpatului față de partea vătămată pe tot parcursul procesului penal, care nu și-a recunoscut vina și nu a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune timp de 4 ani.

5.2. Partea vătămată și avocatul său, care au solicitat casarea acesteia în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă, prin care acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie admisă integral.

În motivarea cererii depuse, recurenții au invocat următoarele:

- în instanța de fond au fost prezentate suficiente probe care confirmau întinderea

prejudiciului moral și material cauzat părții vătămate prin infracțiune, însă prima instanță a optat pentru soluția de admitere a acțiunii civile în principiu, totodată aceeași poziție fiind preluată și de instanța de apel în raport cu prejudiciul material cauzat, însă în proces de prezentare a acțiunii și probelor care confirmă pretențiile părții civile nu au fost adresate întrebări de concretizare;

- soluția adoptată de către instanța de fond, de admitere a acțiunii civile în principiu, cu lăsarea examinării acesteia în ordinea procedurii civile, desconsideră dreptul de acces la justiție a părții vătămate, deoarece necesitatea inițierii de către partea vătămată a unei noi proceduri judecătorești ar impune ca aceasta să plătească un preț disproporționat de mare pentru o justiție eficientă și echitabilă;

- este neîntemeiat argumentul instanței de apel, raportat la prevederile art. 41 CEDO, potrivit căruia suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral urmează să satisfacă partea vătămată, or instanța de apel nu a indicat criteriile de apreciere a prejudiciului moral și nu a argumentat suficient încasarea doar a sumei de 10000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată;

- prin acțiunea civilă s-a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile inculpatului, însă instanța de fond neîntemeiat nu a dat apreciere acestei cerințe.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2016, a fost respins, ca inadmisibil, recursul declarat de procuror, admis recursul declarat de partea vătămată Nicolas Deverwerre și de avocatul acestuia, Diana Ioniță, casată parțial decizia instanței de apel în latura civilă și dispusă rejudecarea cauzei în partea respectivă de către instanța de apel, în alt complet de judecată. În rest decizia a fost menținută.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a considerat că instanța de apel, la emiterea deciziei atacate, nu a respectat prevederile legale întru adoptarea unei soluții întemeiate în latura civilă, pronunțând o hotărâre pripită în acest sens.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel a efectuat o motivare contrară prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, care stipulează că odată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, este obligată să admită acțiunea civilă, în total sau parțial, ori să o respingă, iar în condițiile alin. (3) al aceluiași articol fiind abilitată de a o admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Instanța de recurs a statuat asupra motivării incomplete privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată în mod parțial, cu toate că partea vătămată a probat solicitările prin date concrete, la care instanța de apel nu a atras atenția și nu s-a expus.

În acest sens, instanța de recurs a precizat că cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, iar partea în proces poate solicita plata pentru asistență juridică și prin cererea de apel, care urmează a fi restituită la pronunțarea instanței de apel, iar pentru dovada cheltuielilor suportate se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovezii privind achitarea onorariilor avocaților (ex. copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată).

Prin urmare, instanța de recurs a constatat că partea vătămată Nicolas Deverwerre a prezentat copiile bonurilor de plată, prin care dânsul a achitat suma de 12000 lei avocaților Anatolie Donciu și Diana Ioniță pentru asistența juridică prestată de ultimii (f.d. 168, 169,

vol. I), iar instanța de apel, fără a-și expune opinia asupra respingerii sau admiterii acestei probe, nemotivat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10000 lei.

Referitor la soluția încasării prejudiciului moral în cuantumul stabilit prin decizia atacată, instanța de recurs a considerat pripită concluzia instanței de apel, deoarece aceasta, motivându-și soluția prin faptul că suma solicitată de partea vătămată este una exorbitantă și nu trebuie să tindă la o îmbogățire fără temeii, a dispus încasarea parțială în sumă de 5000 lei, fără a argumenta micșorarea cuantumului și fără a lua în considerare că în cazul vătămării integrității corporale sau a altei vătămări a sănătății, persoanele vătămate au dreptul la repararea prejudiciului nepatrimonial (moral) sub formă de despăgubiri în bani în suma stabilită de instanțele judecătorești în baza unei aprecieri conforme principiilor echității, potrivit art. 616 alin. (2) și 1422 și Cod civil.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, pronunțată integral la 14 martie 2017, au fost admise parțial apelurile declarate de partea vătămată Deverwerre Nicolas și avocatului acestuia, casată sentința în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă înaintată de Deverwerre Nicolas a fost admisă parțial, cu încasarea în beneficiul acestuia de la Arnaut Andrei a prejudiciului material în sumă de 542 Euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii, a sumei de 15000 lei cu titlu de prejudiciul moral și a sumei de 12000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, iar în rest acțiunea civilă a fost respinsă, ca nefondată.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că partea vătămată Deverwerre Nicolas a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 8200 lei pentru tratamentul staționar și 733,59 euro (din care 542 euro au fost cheltuiți pentru transportul la Bruxelles pentru a beneficia de tratamentul în țara de origine, unde de altfel putea beneficia și de serviciile medicale achitate de compania de asigurări, iar 191,59 euro a constituit supra-plata pentru polița de asigurare), iar la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe care ar demonstra întinderea prejudiciului material suportat pentru tratamentul staționar, adică 8200 lei, totodată avocatul părții vătămate declarând că ultima nu dispune de careva probe care ar demonstra că a cheltuit această sumă de bani pentru tratamentul staționar. Prin urmare, instanța de apel a reținut că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, confirmarea pretenției în sumă de 8200 lei nu fost probată, motiv pentru care a fost respinsă.

Referindu-se la pretenția de încasare a sumei de 733,59 euro, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei este anexată informația ce certifică achitarea banilor pentru zborul lui Deverwerre Nicolas la data de 19.01.2012 (f.d. 166, vol. I), iar însăși avocatul Ioniță Diana a indicat în ședința de judecată că costul biletului este de 542 euro.

În ceea ce ține de pretenția privind plata suplimentară pentru tratament în mărime de 191,59 euro, pe care partea vătămată de asemenea a solicitat-o de a fi încasată din contul inculpatului, instanța de apel a relevat că au fost anexate anumite facturi la cauza penală (f.d. 170-179, vol. I), care însă sunt întocmite în limba engleză și nu sunt însoțite de traducere conform legislației procesuale penale, totodată avocatul Ioniță Diana declarând instanței că nu dispune de traducerea facturilor. În consecință, instanța de apel s-a considerat în imposibilitate să dea o apreciere acestor probe.

Suplimentar, instanța de apel a considerat că instanța de fond a ignorat semnificația

valorilor sociale lezate și prejudiciul cauzat și a lăsat fără examinare și capătul de cerere referitor la încasarea prejudiciului moral, contrar prescripțiilor art. 616 alin. (2) Cod civil, care stabilesc că *în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.*

Astfel, instanța de apel a menționat că va ține cont de gravitatea suferințelor psihice și fizice suportate de partea vătămată, de impactul accidentului asupra sănătății ultimei, căreia i-au fost cauzate vătămări corporale medii rezultate în necesitatea tratamentului staționar de lungă durată și a admis pretenția de încasare a prejudiciului moral din contul inculpatului în mărime de 15000 lei.

Totodată, instanța de apel a considerat necesară încasarea de la inculpat a sumei de 12000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate de partea vătămată, reieșind din dispozițiile art. 227 alin. (1) și (2) pct. 3) Cod de procedură penală și din faptul că la materialele cauzei au fost anexate bonurile ce certifică suportarea reală a acestor cheltuieli (f.d. 168-169, vol. I).

9. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, depus la 13 aprilie 2017, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea dispunerii încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă, prin care suma dispusă spre încasare să fie micșorată la nivel minim.

În motivarea recursului a indicat că suma de 15000 lei este exagerat de mare și neîntemeiată, în cumul cu celelalte sume dispuse spre încasare, instanța de recurs urmând să ia în considerare că în urma accidentului a rămas fără mijlocul de transport, care a fost grav avariat și este unicul întreținător al familiei.

10. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care pledează pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe care îl consideră vădit neîntemeiat, din motiv că determinarea compensației pentru prejudiciul moral cauzat prin infracțiune se află în sarcina instanței de judecată, iar în partea respectivă soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, examinând argumentele expuse în recurs, care vizează caracterul exagerat al sumei de 15000 de lei dispusă spre încasare de la inculpat în beneficiul părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, în raport cu cele constatate de către instanța de apel în partea respectivă, Colegiul penal consideră că concluziile instanței de apel sunt corecte și justificate, iar motivele expuse de recurent neîntemeiate, din următoarele considerente.

Sub acest aspect, Colegiul penal se solidarizează cu constatările instanței de apel, care la rândul său just a specificat că prima instanță a ignorat semnificația valorilor sociale lezate prin infracțiune și prejudiciul rezultat din săvârșirea acesteia, considerent din care la judecarea cauzei în ordine de apel urmează să se țină cont de gravitatea suferințelor psihice

și fizice ale părții vătămate, în particular de impactul accidentului asupra sănătății ultimei, căreia i-au fost cauzate leziuni calificate drept vătămare corporală medie și care a necesitat tratament staționar îndelungat.

Reieșind din plenitudinea constatărilor instanței de apel, precum și din faptul că determinarea cuantumului prejudiciului moral cauzat prin infracțiune este pusă în sarcina instanței de judecată, care este liberă în aprecierea acestuia în baza unor criterii obiective, Colegiul penal statuează asupra netemeinicii argumentului expus de recurent, conform căruia încasarea sumei de 15000 lei era lipsită de o careva fundamentare. Din același considerent, solicitarea recurentului de reapreciere maxim diminuată a cuantumului prejudiciului moral, inclusiv reieșind din considerentul cumulării acestuia cu celelalte sume dispuse de a fi încasate de la inculpat, Colegiul penal o va respinge ca neîntemeiată, deoarece instanța de apel și-a motivat pe deplin soluția în raport cu fiecare sumă de bani solicitată de partea vătămată și avocatul său.

În prezența circumstanțelor constatate, din motiv că solicitările recurentului sunt nefondate, precum și din considerentul că nu au fost determinate careva erori de drept ce ar impune necesitatea casării hotărârii atacate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Arnaut Andrei XXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în propria cauză penală, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș